

21. Faruk Nafiz Çamlıbel'in "Sen Neredesin" i şiirini Dilbilimsel Eleştiri Yöntemiyle yeniden anlamlandırma denemesi¹

Gülşah DURMUŞ²

APA: Durmuş, G. (2023). Faruk Nafiz Çamlıbel'in "Sen Neredesin" şiirini Dilbilimsel Eleştiri Yöntemiyle yeniden anlamlandırma denemesi. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (37), 366-377. DOI: 10.29000/rumelide.1405746.

Öz

Art ve eş süremlili zaman dizgesinde şiir üzerine farklı dillerde yapılan binlerce tanım, hem onun evrenselliğinin hem de tanımlanamazlığının en önemli göstergelerindedir. Şiir metinlerini çözümleme ve anlamlandırma süreçlerini kapsayan şiir eleştirisi de edebiyat kuramları çerçevesinde -gün ışığının prizmadan geçirilmesi süreçlerine benzer biçimde yorumlandığında- farklı görüntüleriyle okur karşısına yansınmaktadır. Sanatçı, eser, okur ve toplum merkezli eleştiri kuramları ile Psiko- analitik, Marksist, Gösterge bilimsel ve Dil bilimsel okuma biçimleri; şiir metinlerini anlamlandırma yollarından yalnızca birkaçıdır. Şiir metnini her farklı ve yeniden anlamlandırma biçimi, somut verilerle desteklediği ve kendi içinde tutarlı olduğu ölçüde alan yazınında geçerli kabul edilebilmektedir. Şiir metinlerini çoklu; disiplinler arası, sanatlar arası ve göstergeler arası her okuma denemesi; gök kuşağını beyaz ışığa dönüştürme sürecinde atılan önemli prizmatik gayretler olarak değerlendirilebilir. Ancak şiir eleştirisi, belki de bütün bu gayretlerin çok daha ötesinde, yazıya ve söze dökülmeksizin, şiir gün ışığını hissetme ve onu yaşa/t/ma biçimidir. Bu çalışmada, Hecenin Beş Şairi'nden biri olan Faruk Nafiz Çamlıbel'in "Sen Neredesin?" başlıklı şiiri Dil bilimsel Eleştiri Yöntemi esas alınarak analiz edilmiştir. Yapılan çözümleme işlemi sonucunda şiirin âhenk unsurları, şekil özellikleri, gramatikal yapısı, şiirde ağırlıklı olarak kullanılan kelime çeşitleri ile bunların kullanılış biçimleri ve şiirin ses yapısı ile şiirin muhtevası arasında bir tutarlılık, bir uygunluk olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Faruk Nafiz Çamlıbel, Sen Neredesin? şiiri, Şiir Eleştirisi, Dilbilimsel Eleştiri Yöntemi

¹ Bu çalışmanın hazırlanma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve yararlanılan tüm çalışmaların kaynakçada belirtildiği beyan olunur.

Çıkar Çatışması: Çıkar çatışması beyan edilmemiştir.

Finansman: Bu araştırmayı desteklemek için dış fon kullanılmamıştır.

Telif Hakkı & Lisans: Yazarlar dergide yayımlanan çalışmalarının telif hakkına sahiptirler ve çalışmalarını CC BY-NC 4.0 lisansı altında yayımlanmaktadır.

Kaynak: Bu çalışmanın hazırlanma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve yararlanılan tüm çalışmaların kaynakçada belirtildiği beyan olunur.

Benzerlik Raporu: Alındı – Turnitin, Oran: %25

Etik Şikayeti: editor@rumelide.com

Makale Türü: Araştırma makalesi, **Makale Kayıt Tarihi:** 29.09.2023-**Kabul Tarihi:** 20.12.2023-**Yayın Tarihi:** 21.12.2023; **DOI:** 10.29000/rumelide.1405746

Hakem Değerlendirmesi: İki Dış Hakem / Çift Taraflı Körleme

² Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Aydın Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe Öğretmenliği Programı / Dr., İstanbul Aydın University, Faculty of Education, Turkish Language Teaching Program (İstanbul, Türkiye), gulsahdurmus@aydin.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-7469-3864, ROR ID: <https://ror.org/00qsyw664>, ISNI: 0000 0004 0403 6369

Adres | Address

RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi

RumeliDE Journal of Language and Literature Studies

e-posta: editor@rumelide.com
tel: +90 505 7958124

e-mail: editor@rumelide.com,
phone: +90 505 7958124

An attempt to reinterpret Faruk Nafiz amlıbel's poem "Sen Neredesin" with the Linguistic Criticism Method³

Abstract

Thousands of definitions of poetry in different languages in the diachronic and synchronic time sequences are among the most important indicators of its universality and indefinability. Similarly; poetry criticism, which includes analyzing and making sense of poetry texts, is reflected before the reader with different images within the framework of literary theories - similar to the methods of passing sunlight through a prism. Theories of criticism centered on the artist, the work, the reader and society, and Psycho- analytic, Marxist, Semiotic and Linguistic reading styles are only a few of these ways of interpretation. Each different and new way of interpreting poetry is valid in the literature to the extent that concrete data supports it and is consistent within itself. Every reading attempt across multiple disciplines, arts and signs can be considered an important prismatic effort in transforming the rainbow into white light. But poetry criticism, perhaps far beyond all these efforts, is a way of feeling and experiencing the sunlight of poetry without putting it into writing and words. This study analyzed, one of the poets of Hecenin Beş Şairi, Faruk Nafiz amlıbel's poem "Sen Neredesin?" according to the Linguistic Criticism Method. As a result of the analysis, it was concluded that there is a consistency and conformity between the poem's elements of harmony, formal features, grammatical structure, the types of words used predominantly in the poem and the way they are used, and the sound structure of the poem and the content of the poem.

Keywords: Faruk Nafiz Çamlıbel, Sen Neredesin? poem, Poetry Criticism, Linguistic Criticism Method

Giriş

Art ve eş süremlı zaman dizgesinde Şiir üzerine farklı dillerde yapılan binlerce tanım, hem onun evrenselliğinin hem de tanımlanamazlığının en önemli göstergelerindendir. Şiir metinlerini çözümleme ve anlamlandırma süreçlerini kapsayan Şiir eleştirisini de edebiyat kuramları çerçevesinde -gün ışığının prizmadan geçirilmesi süreçlerine benzer biçimde- farklı görüntüleriyle okur karşısına yansınmaktadır. Sanatçı, eser, okur ve toplum merkezli eleştiri kuramları (Moran, 2005: 10) ile Psiko-analitik, Marksist, Gösterge bilimsel ve Dil bilimsel okuma biçimleri (Yavuz, 2010; Yavuz, 2005); bu anlamlandırma yollarından yalnızca birkaçıdır. Zihinsel Őemalar arası aktif bağlantı işlemleri işleterek art alan bilgisini sürece dâhil eden ve böylelikle Şiir metinlerini profesyonel gayretlerle alımlama gayreti içinde olan "[ö]rnek [o]kur[;] metni, bir bakıma okunması tasarlanan -bu tasarı, çoğul yorumlara elverecek Şekilde okuma olasılığını içerebilir- biçimde okuyan okurdur" (Eco, 2003: 19- 20). Zaman zaman susmayı ve anlatıda 'boş alanlar' bırakmayı yeğleyen metin [ise], [s]öylenmemiş, dile getirilmemiş, [bu] boş alanlar[la] okurun düş gücünü kamçılar, onu üreticiliğe iter. Ama ortaya çıkan

³ It is declared that scientific and ethical principles were followed during the preparation process of this study and all the studies utilised are indicated in the bibliography.

Conflict of Interest: No conflict of interest is declared.

Funding: No external funding was used to support this research.

Copyright & Licence: The authors own the copyright of their work published in the journal and their work is published under the CC BY-NC 4.0 licence.

Source: It is declared that scientific and ethical principles were followed during the preparation of this study and all the studies used are stated in the bibliography.

Similarity Report: Received - Turnitin, Rate: 25

Ethics Complaint: editor@rumelide.com

Article Type: Research article, Article Registration Date: 29.09.2023-Acceptance Date: 20.12.2023-Publication Date: 21.12.2023; DOI: 10.29000/rumelide.1405746

Peer Review: Two External Referees / Double Blind

Adres | Address

RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi

RumeliDE Journal of Language and Literature Studies

e-posta: editor@rumelide.com

e-mail: editor@rumelide.com,

tel: +90 505 7958124

phone: +90 505 7958124

ürün, sadece okurun düş gücünün ürünü değildir, sürekli metne bağlı olarak oluşur (Sayın, 1999: 50). Merkeze hangi temel öge/ler ya da kuram/lar alınmış olursa olsun şiir metnini her farklı ve yeniden anlamlandırma denemesi, ancak somut verilerle desteklediği ve kendi içinde tutarlı olduğu ölçüde geçerli kabul edilebilir. Çoklu; disiplinler, sanatlar ve göstergeler arası her yeni okuma denemesi; gök kuşağını beyaz ışığa dönüştürme sürecinde atılan önemli prizmatik gayretler olarak değerlendirilebilir. Şiir eleştirisi, belki de bütün bu gayretlerin çok daha ötesinde, yazıya ve söze dökülmeksizin, şiir gün ışığını hissetme ve onu yaşa/t/ma biçimidir.

Bu çalışmanın amacı, Faruk Nafiz Çamlıbel'in⁴ "Sen Nerdesin?" şiirini Dilbilimsel Eleştiri Yöntemi'ne göre analiz etmektir. Metin merkezli bu çözümleme işlemine geçilmeden önce, bu yöntemin seçilme gerekçeleri ve temel özellikleri üzerinde durulması yerinde olacaktır.

Bu analiz işleminde Dilbilimsel Eleştiri Yönteminin tercih edilmesinin nedenlerinden ilki ve en önemlisi bu şiire öznellikten uzak, objektif bir bakış açısı ile yaklaşılmak istenilmesi ve ulaşılan her sonucun somut delillerle ortaya konulması arzusudur. Nitekim Doğan Aksan, bu konuda şöyle der:

"Ancak dilbilimin aydınlatılabildiği noktalar şiiri de büyük ölçüde açıklığa kavuşturmuştur. Bu yüzden bugün pek çok alanı kapsayan dilbilim, şiiri geleneksel edebiyat çalışmalarında olduğu gibi birtakım öznel yorumlarla değil, bilimsel gözlem ve yargılarla açıklamaya yönelmektedir" (Aksan, 1995:5).

Aksan, şiir dilinin incelenmesinde ve genel olarak şiir çözümlemelerinde dil bilim alanının verilerinin en sağlam ve bilimsel temele dayalı kılavuzlar olduğuna inanmaktadır (Aksan, 1995: 16). Buradan hareketle bu çalışmada Aksan'ın dil bilime yüklediği, şiiri bilimsel gözlem ve yargılarla açıklama işlevi, yapılan analizleri geleneksel yaklaşımın öznel yorumlarından arındırmak amacıyla kullanılmıştır.

Dil bilimin en kısa tanımının "dili inceleyen bilim, dilin bilimi" biçiminde yapılabileceğini belirten Aksan'a göre, dil bilimin inceleme alanları ve konuları, "Kişisel dilin, sanatçıların dilinin incelenmesine yönelen anlatıbilimden (stilistik) dil öğrenimine değin pek geniş alanlara yayılır" (Aksan, 2003: 14). Bayrav, Dilbilimsel Edebiyat Eleştirisi başlıklı makalesinde, dil bilimsel şiir eleştirisinin nasıl yapılması gerektiği konusunda görüşlerini dile getirmiştir. Bayrav;

"Şiirde, içerik ile seslerin uyuşması yeni renkler ve değerler kazandırır sözcüklere. Ancak bu başarılı kullanımları, istatistik yöntemlerin önerdiği gibi, toplayarak, şairin bilinçaltı eğilimlerini aramak ya da geleneksel retoriğin yaptığı gibi onları, söz sanatı örneği diye, etraftan koparıp değerlendirmek sakat davranışlardır. Aksine içinde buldukları bütünün parçaları, bir dizgenin öğeleri diye ele alınmalıdır" (Bayrav, 1976: 68)

diyerek şiirdeki sözcüklerin ilişkili olduğu diğer sözcüklerden koparılarak, bağımsız bir şekilde değil, ait oldukları bağlamla bir bütün olarak değerlendirilmeleri gerektiğini vurgulamıştır.

Şiirin bir bütün olarak çözümlenmesi gerektiğini vurgulayan Bayrav'ın şiir çözümlemelerinde üzerinde yoğunlaştığı unsurlardan birisi tekrarlardır. Bayrav, bu konudaki düşüncelerini ve şiir analizi esnasında sorgulanması gereken noktaları şöyle belirtir:

"Şiir incelemelerinde en önemli iş[,] bu daire izlenimini uyandıran tekrarları saptamaktır. Tekrar ve koşutluk değişik düzeylerde belirir: En başta vezinde. Vezin, ister hece (yani vurgu), ister uzun- kısa karşılıkları üzerine kurulu olsun. Dizeler eş ya da değişik uzunluklarda olabilir. Tek ya da çift ya da daha çok sayıda dizenin bir bildiri birimi kurması da gözden kaçırılmaması gereken bir olgudur. Bir cümle ya da önerme birkaç dizeyi kapsıyorsa, baş tümleş ve yardımcı tümleşlerin biçimi,

⁴ Bu çalışmada sanatçının adı geçen şiiri, metin merkezli bir çözümleme yöntemi ile ele alınmış, çalışma bu işlemlerle sınırlandırılmıştır. Sanatçının edebî hayatı ve dönemleri için aşağıdaki kaynaklardan yararlanılabilir: Akyüz, K. (1985). *Batı Tesirinde Türk Şiiri Antolojisi*. İstanbul: İnkılâp Yayınları. Enginün, İ. (2006). *Cumhuriyet Dönemi Türk Edebiyatı*. İstanbul: Dergâh Yayınları. Korkmaz, R. (Editör, 2014). *Yeni Türk Edebiyatı El Kitabı (1839- 2000)*. Ankara: Grafiker Yayınları. Okay, O. (2011). *Batılılaşma Devri Türk Edebiyatı*. İstanbul: Dergâh Yayınları.

Adres | Address

RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi | RumeliDE Journal of Language and Literature Studies

e-posta: editor@rumelide.com | e-mail: editor@rumelide.com,
tel: +90 505 7958124 | phone: +90 505 7958124

sıralanmaları, birbirine bağlanmaları incelenmelidir. Şiirin cümleleri yapı bakımından benzerlik gösteriyor mu? Yapıt tek cümleden mi, birbirine koşut cümlelerden mi oluşuyor? Tek cümle ise, bu cümle tamam mı, yarım mıdır? Sözdizim bakımından tekrarlar var mıdır? gibi ve benzerleri sorular biçimsel incelemede eleştiriciye yardımcı olurlar" (Bayrav: 1976: 69)

diyerek de bu araştırma esnasında şiir analizleri yapılırken cevap aranması gereken temel soruların tespitinde bir yol gösterici rol oynamıştır.

Bayrav'ın üzerinde durduğu bir diğer husus kafiye yer alan sözcüklerin gramer kategorileri ve anlam bilim bakımından incelenmesi gerektiğidir:

"Kafiyede, canlılar ya da cansızlar için kullanılan sözcükler mi, soyut ya da somut sözcükler mi, yaygın ya da az rastlananlar mı yer almıştır? Bütün bu gözlemler, şiiri aydınlatmaya yararlıdır" (Bayrav,1976: 69).

Yapılan tüm bu açıklamaların ardından Faruk Nafiz Çamlıbel'in "Sen Nerdesin?" şiirinin, Bayrav tarafından ortaya konulan veriler merkeze alınarak, içerik ve ses (vokal- konsonant) uyumu, tekrarlar, şiirin şekil özellikleri (vezin ve kafiye), söz dizimi, kafiye yer alan sözcüklerin gramer kategorilerine dağılımının bağlam merkezli olarak çözümlenmesi işlemine geçilebilir. Şiirde içerik ve ses uyumu (vokal ve konsonant) konusu ele alınırken Aksan (1993), Yavuz (2005), Kaplan (1946) ve Çebi'nin (1987) çalışmalarında ortaya konulan verilere de zaman zaman gönderim yapılmıştır.

Sen Nerdesin? şiirini Dilbilimsel Eleştiri Yöntemiyle yeniden anlamlandırma denemesi

Şiir beyit nazım birimiyle yazılmıştır. Bu durum, okura şiirin aruz ölçüsüyle yazılmış olabileceğini düşündürmektedir ancak şiir, 14'lü (her mısra 7+7 duraklı) hece ölçüsüyle yazılmıştır. Bunun yanında şiirin kafiye şemasının aa bb cc dd ee ff gg hh ıı şeklinde oluşu da okura klasik Türk şiiri nazım şekillerinden mesneviyi hatırlatmaktadır. Şiirde akşamın çöküşünden ertesi sabah güneşin doğuşuna kadar geçen zaman diliminin "hikâye zamanı" da denilen görülen geçmiş zaman kipiyle çekimlenmiş fiillerin ağırlıklı olarak kullanılarak anlatılması ile şiirde klasik edebiyatın hikâye ve roman ihtiyacını karşılayan mesnevi nazım şeklinin kafiye şemasının kullanılması arasında bir uygunluk varsa da hem şiirin beyit sayısı olan dokuzun, bir mesnevi için oldukça küçük bir sayı olması hem şiirin aruz vezniyle yazılmaması, şiirin klasik anlamda bir mesnevi (Dilçin, 2000: 167- 204; Kurnaz, 2002: 80- 82; İpekten, 2001: 59- 74; Ünver, 1986: 430- 563) olmadığını açıkça göstermektedir.

Şiirde "Anlatıcı özne" akşamın oluşundan güneşin yeniden doğuşuna kadar geçen zaman diliminde, mekân olarak da önce "dışarı"da, gecenin gelişle birlikte kendi odasında yani "içeri"de ve güneşin doğuşuyla da yeniden "dışarı"da olup bitenleri okuyucuya anlatmaktadır.

Şiiri; zamanın akışı, insan hareketlerinin yönü, "Anlatıcı özne"nin değişen ruh hâli ve değişen mekânlar açısından dört bölümde incelemek mümkündür.

Şiirin ilk bölümünü ilk üç beyit oluşturmaktadır. Bu beyitlerde tüm fiiller görülen geçmiş zamana ve üçüncü teklik ya da çokluk şahsa göre çekimlenmiştir. Zaman olarak akşamdan geceye doğru bir geçiş, insanların hareket yönü olarak gün boyu süren hayat koşuşturmasının ardından tüm işlerin bitirilmesi ve dışarıdan eve dönüş anlatılmaktadır.

Birinci bölümün ilk beytinden anlaşıldığına göre insanların hareketliliği (ara sokakların bağlı olduğu) [ana] caddelerden sokaklara, oradan da evlerine doğrudur, bu hareketliliğin yarattığı gürültü ve curcuna yerini yavaş yavaş sessizliğe bırakmıştır, vakit akşamdır ve gecenin getireceği tehlikelerden korunmak içinse pencereler kapanmış, kapılar da sürmelenmiştir. Beyitte ilk mısranın sonunda yer alan "elendi" kelimesinin ikinci mısranın sonunda yer alan "sürmelendi" kelimesinin içinde olduğu gibi yer alması beyti ahenk açısından kuvvetlendirmiştir. Bu beyitte "tunç kafiye" söz konusudur:

Caddeden sokaklara doğru sesler elendi,

Adres | Address

RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi

RumeliDE Journal of Language and Literature Studies

e-posta: editor@rumelide.com
tel: +90 505 7958124

e-mail: editor@rumelide.com,
phone: +90 505 7958124

Pencereler kapandı, kapılar sürmelendi.

İkinci beyitte gecenin gelişi, doğrudan doğruya “vakit gece oldu” denerek ifade edilmemiş akşamın bir kömür dumanıyla tütsülendiği söylenerek gecenin geldiği hissettirilmiştir. “Anlatıcı özne”nin bu şiirde okuyucuya sadece bir akşamı anlatıyor olmasına karşın bu beyitte akşam kelimesini çoğul haliyle (akşamlar) kullanması beyitte ve şiirin genelinde anlatılan durumun sadece bir akşam ya da gece için geçerli olmayıp genel bir tabloyu gözler önüne serdiğini ortaya koyar. Yine bu beyitten anlaşıldığına göre gecenin gelişiyle gurbette yapayalnız olanların (gurbete düşmüşlerin) her gece olduğu gibi bu gece de evlerinin damı başlarına çökmüştür. “Anlatıcı özne”, bu anlamı kuvvetlendirmek için “dam” kelimesini de yine akşam kelimesi gibi çoğul hâliyle (damlar) kullanmış ve damın (“Anlatıcı özne”nin de kendileriyle aynı kaderi paylaştığı) gurbete düşmüşlerin başına çökmesi durumunu sadece belli bir geceye ait olma durumundan çıkarıp genelleştirmiştir. Türkçede “damın (birinin) başına çökmesi” şeklinde bir kalıp ifade yoktur, “evin başa yıkılması” şeklinde bir kalıp ifade vardır ve “evim başıma yıkıldı”, “evin başıma yıkıldı/ yıkılsın” şeklinde çekimlenir. Bu ifadenin “dünya başıma yıkıldı” şekli de vardır (tdk.sozluk.gov.tr). Bu şiirde “gurbete düşmüşlerin başına çöktü damlar” mısrasındaki “damın başa çökmesi” okura “evin başa yıkılması” ifadesini hatırlatmakta ve şiirin içeriğine ve ses düzenine (akşamlar/ damlar) yedirilerek okuyucuyu yadırgatmamaktadır. Beytin ahengini “-lar” redifi ve “am” tam kafiyesi kuvvetlendirmiştir:

Bir kömür dumanıyla tütsülendi akşamlar,

Gurbete düşmüşlerin başına çöktü damlar...

İlk bölümün son beyti olan üçüncü beyitte ise son yolcunun yolda son adımları gömülmüş, yani dışarıda kalan son kişi de gideceği yere ulaşmış ve dışarıda bekçiden başka hiç kimse kalmamıştır. Sesler öylesine elenmiştir ki bu sessizlik içinde bekçinin ayakkabılarından çıkan (hafif) sesler (bile), kaldırımları kıran sesler olarak değerlendirilmektedir. Sessizliğin derecesini abartılı bir şekilde anlatmak için dile getirilen bu durum, kaldırım kelimesinin çokluk şeklinin kullanılmasıyla daha da güçlendirilmiştir. Bir bekçi, aynı anda birden fazla kaldırımda bulunamaz. Oysa bu beyitte bekçi sert bir vuruşla (sayısı net bir şekilde okura/ alımlayıcı özneye söylenmeyen) kaldırımları sadece “sert bir vuruşla” kırmıştır. Beytin ahengini “-ları” redifi ve “ım” tam kafiyesi kuvvetlendirmiştir:

Son yolcunun gömüldü yolda son adımları,

Bekçi sert bir vuruşla kırdı kaldırımları.

Şiirin ikinci bölümünü “Anlatıcı özne”nin odasında yalnız geçirdiği geceyi, odada neler yaptığını ve ruh hâlini dile getiren 4- 7. beyitler oluşturur.

İkinci bölümün ilk beytinde “Anlatıcı özne”, odasında yapayalnız kalışıyla ölülerin de mezarda yalnız oluşu arasında bir benzerlik kurmakta, bu yüzden de kendisini bir ölüye benzetmektedir. Anlatıcının (belki fiziksel belki psikolojik bir hastalıktan dolayı) yanan alnı duvarda, (belki ümitsizlikten) sönen gözleri camdadır. Yalnız olan anlatıcının camda olan gözleri, okuyucuya gelmesini beklediği birinin olduğunu düşündürmektedir. Ancak anlatıcının camdaki gözlerinin “sönen” sıfat- fiili ile nitelendirilmesi, beklenen bu kişinin gelme ihtimalini de düşürmektedir. Beyitteki yanan- sönen zıtlığı ve (dış dünyayı göstermeyen) duvar- (dış dünyaya açılan) cam karşıtlığı anlamı kuvvetlendirmektedir. “Odanın içini ve yalnızlığı temsil eden duvar”da olan alnı yanmakta, “dış dünyayı görünür kılan cam”dan “beklenen kişiyi görmek umuduyla bakan gözler”se sönmektedir. Yalnızlık yan- fiili ile güçlenmekte ve artık dayanılmaz bir hâl almakta; umut, sön- fiili ile tükenmektedir. Beytin ahengini “-da” redifi ve “am” tam kafiyesi kuvvetlendirmiştir:

Mezarda ölü gibi yalnız kaldım odamda:

Adres | **Address**

RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi

RumeliDE Journal of Language and Literature Studies

e-posta: editor@rumelide.com
tel: +90 505 7958124

e-mail: editor@rumelide.com,
phone: +90 505 7958124

Yanan alınım duvarda, sönen gözlerim camda,

İkinci bölümün ilk beytinde "odam" olarak belirtilen mekân, aynı bölümün ikinci beytinde "yuvam"a dönüşmekte ve mekâna daha "sıcak" ve "samimi" bir anlam yüklenmektedir. Çünkü bu beyitte bir önceki beyitte gözlerin camda oluşuyla beklendiği hissettirilen kişinin, anlatıcının "sen bir meleksin" dediği ve bu yüzden de yuvasını çiçeklediği bir "sevgili" olduğu kesinlik kazanır. Anlatıcı, belki gelir umuduyla o sevgilinin yolunu beklemektedir. Şiirin başlığının "Sen Nerdesin?" oluşu da bu şiirin nerede olduğu merak edilen, beklenen, gelmesi ümit edilen biri için yazılmış olduğu görüşünü desteklemektedir. Beytin ahengini "-sın diye" redifi ve "ek" tam kafiyesi kuvvetlendirmiştir:

Yuvamı çiçekledim, sen bir meleksin diye,

Yollarını bekledim görüneceksin diye.

İkinci bölümde odadaki kandiller yine sevgili için kendiliğinden tutuşmuş, "Anlatıcı özne" de sevgilinin resmine bu kandillerin isinden sürme çekmiştir. İkinci mısranın son kelimesi olan "isinden" in birinci mısranın ilk mısrasının son kelimesi olan "kendisinden" in içinde bütünüyle var olması, beyti ahenk olarak kuvvetlendirmiştir:

Senin için kandiller tutuştu kendisinden,

Resmine sürme çektim kandillerin isinden.

İkinci bölümün son beytinde "Anlatıcı özne" (belki de camın kenarında duran) bir çiçek saksısının yanında veya önünde durmaktadır. "İnci", Klasik Türk Edebiyatında gözyaşını imleyen bir metaforudur. Ahmet Talat Onay, *Eski Türk Edebiyatında Mazmunlar* kitabının "Dürr-i Aden" maddesinde dişler ve gözyaşlarının eski edebiyatta inciye benzetildiğini belirtir (Onay, 2004: 199). "Anlatıcı özne", bu beyitte "Saksıda incilendi yapraklar senin için," diyerek sevgilisi için ağladığını ifade etmektedir. Beytin ikinci mısrasında kişileştirilerek bir insan kılıfına bürünen, belki de anlatıcının konuştuğu ve anlatıcıyla konuşan tek kişi olarak verilen "uzaklar" da beklenen sevgili için "boş yere bekleme, o gelmez!" diye söylenmektedir. Beytin sonuna konulan üç nokta da anlatıcının bu durum karşısındaki duygu yoğunluğunu ve ümitsizliğinin derecesini yansıtmaktadır. Beytin ahengi, "-lar senin için" redifi ve "ak" tam kafiyesiyle kuvvetlendirilmiştir:

Saksıda incilendi yapraklar senin için,

Söylendi gelmez diye uzaklar senin için...

Şiirin üçüncü bölümünü oluşturan sekizinci beyitte zamanın nasıl akıp geçtiği ve geçerken "Anlatıcı özne"yi nasıl etkilediği anlatılmıştır. Anlatıcının odasının duvarında asılı olan saatin çelik olan ve aşağı doğru sarkarak her saniye sağa ve sola hareket eden kısmı/ sarkaç, her saat başı vurmuş ve anlatıcı; her saat başı çalan bu çelik sesi duymuştur, yani bütün gece uyumamıştır. Burada önemli olan bir nokta, saatin bir parçasının yapıldığı maddeyi imleyen "çelik" kelimesinin saatin çıkardığı sesi niteleyen bir sıfat olarak kullanılmasıdır. Dokunma duyusuna hitap eden bir nesneyi niteleyen bir sıfat, o nesnenin çıkardığı sesi, yani işitme duyusuna hitap eden bir ismi niteleyecek şekilde kullanılmıştır. Saatlerin geçmesiyle birlikte gece tamamlanır (ölür) ve aynı gece bir kez daha yaşanamaz, bu bir gerçektir. Anlatıcı, bu gerçeği, son mısrada geçen her saatin "son" gece olarak nitelendirdiği bu geceyi biraz daha tükettiğini ve nihayet onu da öldürerek, onun cenazesıyla (bir gecenin ölümü yeni bir günün doğumudur) geçtiğini belirtir. Ancak bu gece, anlatıcıya göre onun son gecesiye, güneş onun için yeniden doğmamış olmalıdır. Ancak bu doğmayış maddî, fiziksel bir doğmayış değil, anlatıcının ölen bu son gecesiyle birlikte kendisini de ölmüş kabul etmesiyle alakalı olmalıdır:

Saatler saatleri vurdu çelik sesiyle,

Adres | Address

RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi

RumeliDE Journal of Language and Literature Studies

e-posta: editor@rumelide.com
tel: +90 505 7958124

e-mail: editor@rumelide.com,
phone: +90 505 7958124

Saatler son gecenin geçti cenazesıyla,

Şiirin dördüncü ve son bölümünü oluşturan dokuzuncu beyitte ise anlatıcı ağlarken toprağın yüzü gülmüş, yani güneş doğmuştur. Anlatıcının bu beyte "nihayet" kelimesiyle başlaması bir türlü sabah olmayışından duyduğu yakınmayı, sanki bütün gecenin güneş belki doğar ümidiyle geçirilmesini, gurbette ve yapayalnız, üstelik sevgilisinin gelmesi ümidi de sönmüş birisi için bu şekilde geçirilen bir gecenin ne kadar uzun bir gece olduğunu hissettirmektedir. Şiirin ilk beytindeki hareket, bu beyitte tersine döner. İlk beyitte hayat meşgalelerini bırakıp evlerine dönen insanlar, bu beyitte tekrar evlerinden çıkarak hayatın o günkü akışına karışırlar. Bu durum "Sokaklardan caddeye doğru seslerin dökül[mesiyle]" anlatılır. Beytin ahengini "-dü" redifi ve "-ül" tam kafiyesi kuvvetlendirmiştir:

Nihayet ben ağlarken toprağın yüzü güldü,

Sokaklardan caddeye doğru sesler döküldü...

Çalışmanın bundan sonraki bölümünde şiirin her bir bölümü, kullanılan kelime çeşitleri açısından ayrı ayrı irdelenmiş, bunun için de tablolardan yararlanılmıştır:

İSİM-İSİM TAMLAMALARI	FİİL	SIFAT-SIFAT TAMLAMALARI
Cadde	Elendi (Görülen geçmiş zaman, edilgen çatı)	Bir [kömür dumanı]: Belgisiz sıfat (herhangi bir anlamında)
[Caddeden] sokaklara doğru (Edat Grubu)	Kapandı (Görülen geçmiş zaman, edilgen çatı)	Son [yolcu] : Niteleme sıfatı
Sesler (Çoğul hâlde)	Sürmelendi (Görülen geçmiş zaman, edilgen çatı)	Son [adımlar] : Niteleme sıfatı
Pencereler (Çoğul hâlde)	Tütsüledi (Görülen geçmiş zaman, edilgen çatı)	Sert bir vuruş: Sert: Niteleme sıfatı Bir : Belirtme sıfatı, asıl sayı sıfatı
Kapılar(Çoğul hâlde)	[Başına] çöktü [damlar] kalıp ifade	4
Kömür Dumanı (Belirtisiz isim tamlaması)	Gömüldü (Görülen geçmiş zaman, edilgen çatı)	
Gurbete Düşmüşler (Yönelme grubu)in başı: Tamlayanı yönelme grubu olan belirtili isim tamlaması	Kırdı (Görülen geçmiş zaman, etken çatı)	
Yolcu	7	
Yol		
Adım		
Bekçi		
Vuruş		
Kaldırımlar(Çoğul hâlde)		
Akşamlar (Çoğul hâlde)		
[Son] yolcunun [son] adımları: Tamlayan ve tamlananı sıfat tamlaması olan belirtili isim tamlaması		
15		

Adres | Address

RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi

RumeliDE Journal of Language and Literature Studies

e-posta: editor@rumelide.com
tel: +90 505 7958124

e-mail: editor@rumelide.com,
phone: +90 505 7958124

Tablo 1: Şiirin Birinci Bölümündeki Kelime Çeşitleri

İSİM	FİİL	SIFAT
Mezar	[yalnız] kaldım	Yanan [alnım] : Niteleme sıfatı/ sıfat- fiil
Ölü	Duvarda[dır]	Sönen [gözlerim]: Niteleme sıfatı/ sıfat- fiil
Oda	Camda[dır]	2
Alın	Çiçekledim (Görülen geçmiş zaman, etken çatı)	
Duvar	Meleksin[dir]	
Gözler (Çoğul hâlde)	Bekledim (Görülen geçmiş zaman, etken çatı)	
Cam	Görüneceksin (Gelecek zaman, II. tekil kişi)	
Yuva	Tutuştu (Görülen geçmiş zaman, işteş kip)	
Sen (Zamir)	[sürme] çektim (Görülen geçmiş zaman, etken çatı)	
[Senin] Yolların[ı]: (Tamlayanı düşmüş belirtili isim tamlaması)	İncilendi (Görülen geçmiş zaman, edilgen çatı)	
Senin için (edat grubu) Ölü gibi (Edat grubu)	Söylendi (Görülen geçmiş zaman, edilgen çatı)	
Kandiller (Çoğul hâlde)	Gelmez (Geniş zamanın olumsuzu)	
Kendisinden (Kendi dönüşlülük zamiri)	12	
(Senin) Resmin[e]: Tamlayanı düşmüş belirtili isim tamlaması		
Sürme		
Kandillerin İsi (Belirtili İsim Tamlaması)		
Saksı		
Yapraklar (Çoğul hâlde)		
Uzaklar (Adlaşmış sıfat, çoğul hâlde)		
20		

Tablo 2: Şiirin İkinci Bölümündeki Kelime Çeşitleri

İSİM	FİİL	SIFAT
Saatler (Çoğul hâlde)	Vurdu (Görülen geçmiş zaman, etken çatı)	Çelik [ses]: Niteleme sıfatı
Ses	Geçti (Görülen geçmiş zaman, etken çatı)	Son [gece]: Niteleme sıfatı
Gece	2	2
Cenaze		

Adres | Address

RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi

e-posta: editor@rumelide.com
tel: +90 505 7958124

RumeliDE Journal of Language and Literature Studies

e-mail: editor@rumelide.com,
phone: +90 505 7958124

[Son] gecenin cenazesi: Belirtili isim tamlaması		
5		

Tablo 3: Şiirin Üçüncü Bölümündeki Kelime Çeşitleri

İSİM	FİİL	SIFAT
Ben (Zamir)	Ağlarken (zarf-fil)	0
Toprağın yüzü (Belirtili isim tamlaması)	Güldü (Görülen geçmiş zaman, etken çatı)	
Sokaklardan caddeye doğru: Edat grubu	Döküldü (Görülen geçmiş zaman, edilgen çatı)	
Sesler (Çoğul hâlde)	3	
4		

Tablo 4: Şiirin Dördüncü Bölümündeki Kelime Çeşitleri

Bu dört tablo incelendiğinde şiirin her bölümünde isimlerin fiillerden daha çok yer tuttuğu görülür. Bu isimlerin çoğu da nesne isimleridir (cins isimler). Bu durum, şiirin okuyucuya eylemden ziyade şiirde yer alan “anlatıcı özne”nin bakış açısıyla yansıtılan nesnelere ve “anlatıcı özne”nin yaşadığı duygu yoğunluğunun yansıtılmak istendiğini gösterir. Fiiller, genel olarak görülen geçmiş zaman kipiyle çekimlenmiştir. Bu da şiir boyunca devam eden eylemlerle verilmek istenen zamanın akışına paralel ve uygun bir durumdur. Şiirde yer alan fiiller, cansız varlıklar için edilgen çatıyla; insanlar için ise etken çatıyla çekimlenmiştir (“Saatler [...] vurdu”, “saatler geçti” ve “toprağın yüzü güldü” hariç). “Toprağın yüzü güldü” ifadesinin fiilinde geçen “-l” ünsüzü de bir sonraki mısra da kafiye yaptığı “döküldü” sözcüğüyle birlikte düşünüldüğünde; okuyucuda edilgenlik eki izlenimini uyandırmaktadır. Şiir boyunca edilgen fiillerin etken fiillerden fazla olması, “anlatıcı özne”nin *sevgilisinin geri dönmemesi karşısındaki pasifliği, elinden bir şey gelmezliği ile* mütenasiptir.

İsimlerin genellikle çoğul hâlinin kullanılması da şiirde konuşan/ sesi duyulan “anlatıcı özne”nin ruh hâlinin sadece şiirde anlatılan akşamdan güneşin doğuşuna kadar geçen zaman dilimi için geçerli olmadığını, burada bir genellemenin yapılmak istendiğini gösterir.

Prof. Dr. Doğan Aksan, *Şiir Dili ve Türk Şiir Dili* adlı kitabının “Şiir Dilinde Ses Yinelemeleri ve Sıklıkları” başlıklı bölümünde Namık Kemâl’in “Hürriyet Kasidesi”ni, Ahmet Haşim’in “O Belde”sinin ve Orhan Veli’nin “İstanbul Türküsü”nü dil bilimsel olarak analiz eder ve sonuçta şu yargıya varır:

“Üç şiirle ilgili bu sayısal inceleme ve karşılaştırma bize, gerek ötümlü, gerek ötümsüz ve patlayıcı ünsüzlerle şiirin konusu arasında kesin bir ilişki kurmanın güçlüğüne gösteriyor, sanıyoruz. [...] ‘Kaside’de işlenen konuyla ‘O Belde’nin konusunun birbirinden çok farklı olmasına karşın –her iki şiirde de ötümlü ünsüzlerin sayısı ötekilerden daha yüksektir. Kızgın, kararlı bir hava taşıdığı hâlde ‘Kaside’de tıpkı ‘O Belde’de olduğu gibi, patlayıcı ünsüzlerin sayısı düşük kalmaktadır. Ünlülere bakılınca iki şiirdeki art ünlülerin düşüklüğü dikkati çekmektedir. Hüzünlü, duygulu bir şiir olan ‘İstanbul Türküsü’nde yine ötümlü ünlülerin [Aksan ‘ünlülerin’ yazmış ‘ünsüzlerin’ olacak] sayısı yüksekken ötümsüzlerin düşük oluşunu şiirin bu niteliğine bağlasak bile art ünlülerin ilk iki şiire göre burada daha yüksek oluşunu bir sonuca bağlamak güçtür” (Aksan, 1993: 216- 217).

Hilmi Yavuz, *Edebiyat ve Sanat Üzerine Yazılar* adlı kitabının “Şiir ve Harfler” başlığını taşıyan bölümlerde ağırlıklı olarak, genel olarak kelimelerde bulunan harflerle kelimelerin anlamları arasında ve şiirde ağırlıklı olarak kullanılan harflerle şiirde işlenen duygular arasında bir bağ olup olmadığı konusunda görüş bildiren ve böyle bir ilişkinin olabileceği bir “ses sembolizmi”nden söz edilebileceği

Adres | Address

RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi

RumeliDE Journal of Language and Literature Studies

e-posta: editor@rumelide.com
tel: +90 505 7958124e-mail: editor@rumelide.com,
phone: +90 505 7958124

hakkında görüş bildiren araştırmacılar hakkında bilgi verir (2005: 139- 142). Bunlar arasında; Platon, Sokrates, Roman Jakobson ile R. Welles ve A. Warren vardır. Yavuz'a göre Türk yazımında ise "ses sembolizmi" hakkında yapılan çalışmalardan biri Mehmet Kaplan tarafından yapılan *Tevfik Fikret ve Şiiri*⁵ adını taşıyan çalışmadır; diğeri ise Dr. Hasan Çebi tarafından Necip Fazıl üzerine yapılmıştır: *Bütün Yönleriyle Necip Fazıl Kısakürek'in Şiiri*⁶. Yavuz, Çebi'nin çalışmasındaki şu bölümü alıntılar:

"[Şiirde armoniyi sağlayan, mısra örgüsündeki seslerdir.(...) Daha umumi bir söyleyişle, sesli ve sessiz harflerin mısralardan meydana getirdiği müzik ve ahenktir armoni...' Necip Fazıl şiirinin neredeyse tümünde 'b' ünsüzünün 'kendisini ilk anda belli eden' seslerden biri olduğunu belirtiyor Çebi ve 'b'nin 'd' ile birlikte şiire yumuşaklık verdiğini söylüyor" (Aktaran: Yavuz, 2005: 141-142).

Yavuz alıntıya şöyle devam eder:

"L'nin, yumuşak ünsüzlerden 'm' ve 'n' ile birlikte, çoğu zaman 'daha fazla dinî, metafizik konularda' yazılmış şiirlerde görüldüğünü söylüyor. 'R'nin ince ve zarif akışının, 'm' ve 'n' ünsüzü ile şairin dilinde akıcı, lirik duyguları ifade eden bir edası' olduğunu söyledikten sonra şöyle diyor: 'Suyun akışından tutun da yalnızlığın verdiği melankolik havaya kadar her hisse bir ifade vasıtası olur.' Çebi, 's' ünsüzü için de şu yargıya varıyor: 'S'; Necip Fazıl'ın şiirinde ses, ahenk, armoni ve müzik için başvurulan en mühim konsonlardan biridir. (P, ç, k ,ş) sesleriyle birleştiği kelimeler sessizlik, serinlik, sisli duygular ifade ettiği gibi, sıkıntı ve buhranlarda da aynı derecede kullanılır" (Aktaran: Yavuz, 2005: 142).

Bu şiirde şiirin lirik edasıyla mütenasip olarak ötümlü konsonantlar (275), ötümsüz konsonantlardan (98) daha sık kullanılmıştır. Yavuz'un Çebi'den yaptığı alıntılardan hareketle bu şiirde /r/nin (43) ince ve zarif akışının, /m/ (23) ve /n/ (57) ünsüzü ile şairin dilinde akıcı, lirik duyguları ifade eden bir edası olduğu söylenebilir. /R/, /m/ ve /n/ ünsüzlerinin şiirdeki bu sık tekrarı Yavuz'un Çebi'den aktardığı "[...]yalnızlığın verdiği melankolik hava"nın da bu şiirdeki ifade vasıtası olmuştur.

Hazırlanan tablo incelendiğinde şiirde ön vokallerin (147), art vokallerden (108) daha sık kullanıldığı görülür. Bu durum da, yükselen bir sesle söylenmesi gereken bir temayı işlemeyen; kızgın ve kararlı bir havadan ziyade bir arayışın, bir bekleyişin ve giderek bu bekleyişten de ümit kesişin işlendiği bu şiir için uygun bir kullanımdır.

Şiirde yer alan ön ve art vokaller ile ötümlü ve ötümsüz konsonantların dağılımını gösteren iki tablo şu şekildedir:

ART VOKALLER	ÖN VOKALLER
/a/ 61	/e/ 71
/ı/ 19	/i/ 49
/u/ 16	/ü/ 18
/o/ 12	/ö/ 9
TOPLAM: 108	TOPLAM: 147

Tablo 5: Şiirdeki Ön ve Art Vokaller

ÖTÜMLÜ KONSONANTLAR	ÖTÜMSÜZ KONSONANTLAR
/n/ 57	/s/ 34
/l/ 48	/k/ 27 patlayıcı
/d/ 45	/t/ 15 patlayıcı
/r/ 43 akıcı, titremeli	/ç/ 10 patlayıcı
/m/ 23	/ş/ 6
/y/ 17	/p/ 5 patlayıcı

⁵ Kaplan, M. (1946). *Tevfik Fikret ve Şiiri*. İstanbul: Türkiye Yayınevi, s. 149- 159.

⁶ Çebi, H. (1987). *Bütün Yönleriyle Necip Fazıl Kısakürek'in Şiiri*. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, s. 98 vd.

Adres

RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi

e-posta: editor@rumelide.com
tel: +90 505 7958124

Address

RumeliDE Journal of Language and Literature Studies

e-mail: editor@rumelide.com,
phone: +90 505 7958124

/b/ 9	/h/ 1
/g/ 9	/f/ 0
/c/ 9	TOPLAM: 98
/z/ 7	
/ğ/ 4	
/v/ 4	
TOPLAM: 275	

Tablo 6: Şiirdeki Ötümlü ve Ötümsüz Konsonantlar**Sonuç**

Tüm bu yapılan açıklamalardan bir sonuca varılmak istenildiğinde şiirin âhenk unsurları (kafiye ve redif), şekil özellikleri, gramatikal yapısı, şiirde ağırlıklı olarak kullanılan kelime çeşitleri ile bunların kullanılış biçimleri ve şiirin ses yapısı (vokal ve konsonantlar) ile şiirin muhtevası arasında bir tutarlılık, bir uygunluk olduğu söylenebilir.

Kaynakça

- Aksan, D. (1995). *Şiir Dili ve Türk Şiir Dili*. Ankara: Engin Yayınevi.
- Aksan, D. (2003). *Her Yönüyle Dil/ Ana Çizgileriyle Dilbilim*. Ankara: TDK Yayınları.
- Bayrav, S. (1999). *Dilbilimsel Edebiyat Eleştirisi*. İstanbul: Multilingual Yayınları.
- Bayrav, S. (1976). Dilbilimsel Edebiyat Eleştirisi. *İstanbul Üniversitesi Dilbilim Dergisi, I*, 45-67.
- Çamlıbel, F. N. (1934). *Elimle Seçtiklerim*. İstanbul: Yeni Şark Kütüphanesi.
- Çamlıbel, F. N. (1985). *Han Duvarları*. İstanbul: Atlas Kitabevi.
- Dilçin, C. (2000). *Örneklerle Türk Şiir Bilgisi*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Eco, U. (2003). *Yorum ve Aşırı Yorum*. (İtalyanca Aslından Çeviren: Kemal Atakay), İstanbul: Can Yayınları.
- İpekten, H. (2001). *Eski Türk Edebiyatı Nazım Şekilleri ve Aruz*. İstanbul: Dergâh Yayınları.
- Kurnaz, C. (2002). *Eski Türk Edebiyatı*. Ankara: Bizim Büro Basımevi.
- Moran, B. (2005). *Edebiyat Kuramları ve Eleştirisi*. İstanbul: İletişim Yayınları.
- Onay, A. T. (2004). *Eski Türk Edebiyatında Mazmunlar*. (Yayına Hazırlayan: Cemal Kurnaz), İstanbul: MEB Yayınları.
- Sayın, Ş. (1999). *Metinlerle Söyleşi*. (Yayına Hazırlayan: Meral Oralış Akan), İstanbul: Multilingual Yayınları.
- Türk Dil Kurumu Güncel Türkçe Sözlük, <tdk.sozluk.gov.tr>, Erişim Tarihi: 28.IX.2023, Erişim Saati: 21.08.
- Ünver, İ. (1986). "Mesnevî", *Türk Dili Türk Şiiri Özel Sayısı II (Divan Şiiri)*, S. 415- 416- 417, Ankara: Bizim Büro Basımevi.
- Yavuz, H. (2005). *Edebiyat ve Sanat Üzerine Yazılar*. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Yavuz, H. (2010). *Okuma Biçimleri*. İstanbul: Timaş Yayınları.

SEN NERDESİN?

1. Caddeden sokaklara doğru sesler elendi,
Pencereler kapandı, kapılar sürmelendi.
2. Bir kömür dumanıyla tütsülendi akşamlar,
Gurbete düşmüşlerin başına çöktü damlar...

Adres | Address

RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi

RumeliDE Journal of Language and Literature Studies

e-posta: editor@rumelide.com
tel: +90 505 7958124e-mail: editor@rumelide.com,
phone: +90 505 7958124

3. Son yolcunun gömüldü yolda son adımları,
Bekçi sert bir vuruşla kırdı kaldırımları.
4. Mezarda ölü gibi yalnız kaldım odamda:
Yanan alnım duvarda, sönen gözlerim camda,
5. Yuvamı çiçekledim, sen bir meleksin diye,
Yollarımı bekledim görüneceksin diye.
6. Senin için kandiller tutuştu kendisinden,
Resmine sürme çektim kandillerin isinden.
7. Saksıda incilendi yapraklar senin için,
Söylendi gelmez diye uzaklar senin için...
8. Saatler saatleri vurdu çelik sesiyle,
Saatler son gecenin geçti cenazesıyla,
9. Nihayet ben ağlarken toprağın yüzü güldü,
Sokaklardan caddeye doğru sesler döküldü... (Çamlıbel, 1985: 158- 159).

Adres | Address

RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi

e-posta: editor@rumelide.com
tel: +90 505 7958124

RumeliDE Journal of Language and Literature Studies

e-mail: editor@rumelide.com,
phone: +90 505 7958124